

7

SZEGEDINÉ LENGYEL PIROSKA

A nyereségadók megjelenítése
a magyar vállalkozások IFRS-alapú
beszámolóiban 2005-től kezdődően

A NYERESÉGADÓK MEGJELENÍTÉSE A MAGYAR VÁLLALKOZÁSOK IFRS-ALAPÚ BESZÁMOLÓIBAN 2005-TŐL KEZDŐDŐEN

SZEGEDINÉ LENGYEL PIROSKA¹

Absztrakt

Napjainkban az IFRS-t (International Accounting Reporting Standards) széles körben alkalmazzák. Számos európai, afrikai, közel-keleti, amerikai, ázsiai-óceániai ország követeli meg, hogy a nemzeti jog szerint működő társaságok az IFRS-ek szerint számoljanak be tevékenységükről. Hazánkban 2005-ben kezdődött az IFRS szerinti beszámolás, majd 2016 óta újabb és újabb vállalkozásokat érint opcionálisan vagy kötelezően a szabályrendszer. Az IFRS alapján történő beszámolás hozzájárul a gazdasági társaságok tevékenységének átláthatóságához és az összehasonlíthatóvá tételükhöz a pénzügyi kimutatásaik alapján. A standardok alkalmazása javítja a tőkepiacok működésének hatékonyságát, elősegíti a határokon átívelő befektetéseket, továbbá a standardokon keresztül megszületik a gazdálkodók egységes számviteli nyelve. Jelen tanulmány az IAS12 (International Accounting Standards12) nyereségadó elszámolása standarden keresztül vezet be az IFRS világába azáltal, hogy az IFRS sajátos logikája alapján levezetett nyereségadó kezeléssel foglalkozik.

Kulcsszavak: beszámoló, IFRS, IAS, nyereségadó, átmeneti különbözetek, halasztott adók, adóérték

¹ Szegediné Dr. Lengyel Piroška, PhD, tanszékvezető főiskolai tanár, Pénzügy, Számvitel és Gazdasági Matematika Tanszék, Milton Friedman Egyetem.

Abstract

In today's world, the use of International Financial Reporting Standards (IFRS) is widely adopted. Numerous countries in Europe, Africa, the Middle East, the Americas, and Asia-Pacific demand companies operating under national laws to report their activities according to IFRS. In Hungary, the adoption of IFRS-based reporting began in 2005, and since 2016, more and more companies have been affected either optionally or mandatorily by the framework. Reporting based on IFRS contributes to the transparency of economic companies, making their financial statements comparable. The application of these standards improves the efficiency of capital markets, promotes cross-border investments, and creates a unified accounting language for businesses. This study introduces the world of IFRS through the IAS 12 (International Accounting Standards) Income Taxes standard, dealing with the treatment of income taxes derived from the specific logic of IFRS.

Keywords: financial statement, IFRS, IAS, profit tax, temporary differences, deferred taxes, tax value

1. Bevezetés

Egy vállalkozás profittermelő képességét, teljesítményét az eredménykimutatása jól tükrözi: a vállalat teljesítménye jelenti a kitűzött céljai teljesítésén, illetve erőforrásainak minél hatékonyabb kiaknázásán keresztül mérhető eredményét. A vállalat menedzsmentje az „eredményinformációkat” használja fel a társaság működésének folytonossága érdekében tervezett döntés meghozatalakor, de a társaság eredményinformációi szolgálnak alapul a társaság belső és külső érdekhordozói (tulajdonosok, befektetők, a hitelezők, a számviteli szakemberek, kormányzati szervek) számára a különféle döntések meghozatalakor és a nyereségadó összegének megállapításánál is. A nyereségadó kifizetése utáni eredmény a vállalat eredményességének egyik mérőszáma, a cég jövedelmezőségének megítélésében jelentős szerepe van.

A vállalat nyeresége fontos információ a befektetők és a hitelezők, valamint a vállalati tulajdonosok számára. A befektetők, a hitelezők és a vállalati tulajdonosok általában bevételi és nyereséginformációkat használnak a befektetési és hitelezési kockázat mérésére. Az információ a vállalat nyereségéről segíti a befektetőket és a hitelezőket abban, hogy értékeljék a vállalat jövedelmezőségét, és meghatározzák, hogy mennyire kockázatos befektetést vagy hitelezést jelenthet. A befektetők és hitelezők olyan adatokra támaszkodnak, mint a vállalat profitabilitása, az EBITDA- mutató,² az adózás utáni eredmény stb., hogy mérjék a kockázatokat, és meghozzák a megfelelő döntéseket.

Ezen túlmenően a vállalat profitja manipulációs cél is lehet a menedzsment számára, hogy maximalizálja elégedettségét. Egy konkrét számviteli politika kiválasztásával a menedzsment, mint végrehajtó és a vállalat működéséért felelős testület kívánsága szerint növelheti és csökkentheti a társaság nyereségét (Görlitz & Dobler, 2021; Setyawan 2016; Poterba et al., 2007). A vállalati vezetésnek van lehetősége olyan számviteli politikákat választani vagy alkalmazni, amelyek befolyásolják a vállalat

² Earnings before interest, taxes, depreciation, and amortization (EBITDA) – kamat, adó és amortizáció előtti nyereség.

nyereségét. Például az értékelési politikák, az értékcsökkenési költségek kezelése és más számviteli eljárások hatással lehetnek a vállalat profitjára. Az ilyen manipulációk általában azért történnek, hogy az üzleti vezetők az érdekeiknek megfelelően mutassák be a vállalat pénzügyi teljesítményét, ami befolyásolhatja a befektetők és hitelezők döntéseit.

Összességében a vállalat nyeresége döntő fontosságú információ mind a belső, mind a külső érdekeltek számára az üzleti döntések meghozatalában. A befektetésekből és pénzügyi tervezésben is jelentős szerepet játszik.

A vállalatok napjainkban szoros versennyel néznek szembe a globális piacon, különféle versenyelőnyökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy fel tudják venni a versenyt más vállalatokkal, nemcsak a kínált termékek és szolgáltatások mennyisége és minősége tekintetében, hanem a jó pénzügyi menedzsment tekintetében is. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi irányítás különböző politikáinak garantálniuk kell a vállalat üzleti tevékenységének fenntarthatóságát, és ezt alátámasztja a vállalat által elért nyereség, illetve annak hiteles bemutatása, jelentése a pénzügyi kimutatásokban.

De lehet-e minden tekintetben hiteles a különböző társaságok pénzügyi beszámolója? Összehasonlítható-e a társaságok teljesítménye a pénzügyi beszámolóik alapján? A különböző számviteli elveken alapuló nemzeti szabályozások, az alkalmazott értékelési módszerek, a nemzeti adótörvények közötti jelentős különbségek, a bevételek és ráfordítások elszámolásának és kezelésének eltérései gátolják-e a társaságok teljesítményének egzakt összehasonlítását? A számviteli eredmény és a fiskális nyereség közötti különbségek hogyan kapcsolódnak a pénzügyi ösztönzőkhöz, például a bónuszokhoz? Az eredmény meghatározásakor elszámolt halasztott adórátfordítás összegének növelésével vagy csökkentésével a társaság eredményt manipuláló tevékenységet végez-e? A vállalat teljesítményét vajon befolyásolhatják-e a halasztott adók? Ezek a kérdések időről időre felvetődnek a vállalat jövedelmezőségének elemzése kapcsán, számos tanulmány keresi a választ például arra a kérdésre, hogy a halasztott adó és az úgynevezett könyv szerinti adó hányadosa milyen hatást gyakorol a vállalat pénzügyi teljesítményére (Elek & Lőrincz, 2015).

2. Az IFRS beszámolási rendszer bevezetése Magyarországon, az áttérés számviteli és adózási kérdései

A nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 1606/2002/EK rendelet alapján 2005 óta hazánkban – az Európai Unió tagországaihoz hasonlóan – azok a vállalkozások, amelyek értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség államaiban a tőzsdére bevezették, az éves konszolidált beszámolóikat a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok (IFRS-ek) alapján kötelesek összeállítani. Ezen túlmenően a nem tőzsdei vállalkozások számára is adott a törvényi lehetőség, hogy a hazai szabályozásnak megfelelő számviteli beszámoló elkészítése mellett az IFRS szabályai szerint készítsék el a konszolidált éves beszámolóikat. A vállalkozások versenyképességének javítása és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében egyre erőteljesebb igényként jelentkezett, hogy hazánkban is úgy váljon lehetővé a vállalkozások számára az IFRS-ek egyedi beszámolási célokra történő alkalmazá-

sa, hogy az IFRS-beszámolóval párhuzamosan a magyar számviteli szabályok szerinti beszámolót ne kelljen elkészíteniük.

2.1. Az IFRS egyedi beszámolás többlépcsős bevezetése

2015. június 12-én megszületett a kormány 1387/2015. számú határozata a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásáról. Az 1. táblázat alapján nyomon követhetjük az IFRS-ek több lépcsőben történő bevezetésének megvalósítását. A határozat előírja bizonyos vállalkozások számára az IFRS alapján történő beszámoló kötelező alkalmazását, illetve bizonyos szektorokban működő vállalkozások számára biztosítja a választás lehetőségét.

1. táblázat: Az IFRS-ek többlépcsős bevezetése hazánkban					
Vállalkozási formák	IFRS-ek bevezetésének időpontja				
	2016	2017	2018		
a)	Az MNB által felügyelt intézmények kivételével				
a1)	Vállalkozások, amelyek értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség (EGT) bármely tagállamának szabályozott piacán forgalmazzák.	Választható	Kötelező	Kötelező	
a2)	Vállalkozások – anyavállalati döntés alapján –, amelyek legfelsőbb anyavállalata a konszolidált beszámolóját az IFRS-ek alapján készíti.	Választható	Választható	Választható	
b)	Hitelintézetek és a hitelintézetekkel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozások.			Kötelező	
c1)	Biztosítók, a szolvencia II. szabályozás alá nem tartozó biztosító egyesületek kivételével.		Választható	Választható	
c2)	MNB felügyelete alá tartozó – pénztárak kivételével – az előzőekben nem említett intézmények, mint pénzügyi vállalkozások, pénzforgalmi intézmények, elektronikus pénzkibocsátó intézmények, befektetési vállalkozások, a Kbf. tv. hatálya alá tartozó alapok és alapkezelők, központi értéktár, központi szerződő fél, Budapesti Értéktőzsde Zrt., foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatók, az IFRS-ek szerint készített konszolidált pénzügyi beszámolóikba anyavállalati döntés alapján bevont közvetítők.			Választható	Választható
c3)	Előzőekben nem említett, könyvvizsgálói kötelezettség alá eső társaságok		Választható	Választható	
d)	Szövetkezeti hitelintézetek és a szövetkezeti hitelintézetek integrációjában részt vevő egyéb hitelintézetek, valamint egyes kisebb méretű hitelintézetek			Kötelező	

Forrás: 1387/2015. (VI. 12.) Korm. határozat; 2013. évi CCXXXVII. törvény a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról.

A hazai, Sztv. szerinti beszámolásról az IFRS-beszámolásra való átállás – annak minden előnyével együtt – mint például a versenyhátrány megszüntetése, hosszú távon a költségek és adminisztrációs terhek csökkentése, a komplex piaci tranzakciók és gyors piaci változások jobb lekövethetősége (Szakáll, 2018) – nem jelent egyszerű feladatot az érintett vállalkozások számára. A humán erőforrás oldaláról megközelítve az áttérést fontos kiemelni, hogy mivel az IFRS-rendszer – ha nem is alapjaiban, de – számos esetben jelentősen különbözik a hazai szabályozástól, a számviteli szakemberek számára komoly szakmai kihívást jelent a standardok értelmezése, az IFRS-ek szabályainak, útmutatóinak, magyarázó szövegeinek, esettanulmányainak naprakész megismerése, a sajátos IFRS-szemléletmódnak való megfelelés.

A sajátos IFRS-szemléletmódot mi sem tükrözi jobban, mint az, hogy a magyar számviteli törvény tételesen szabályozza a mérleg és eredménykimutatás tagolását [Sztv. 20. § (1) bek.], míg az IFRS alapvetően elvi alapon (IAS1. 54–55.; 82–85. szakasz). A számviteli törvény szerint a fő számviteli alapelv az óvatosság elve [Sztv. 15. § (8) bek.], míg az IFRS-ben a valós értékelés elve (IAS1. 15. szakasz).

Az óvatosság elve konzervatívabb megközelítést jelent, a vállalatok általában az eszközeiket nem értékelik túl, és a kötelezettségeiket nem értékelik alul. A szabályozás arra törekszik, hogy az eredmények és a pénzügyi helyzet realisabb és kiegyensúlyozottabb képet adjon a vállalatokról.

Az IFRS a valós értékelés elvét preferálja, az eszközök és kötelezettségek értékelésénél az aktuális piaci értékeket veszik figyelembe. Ez a szabályozás lehetővé teszi a piaci környezethez való jobb alkalmazkodást.

Az Sztv. szerint bizonyos eszközöket és kötelezettséget a mérlegkészítéskor ismert értékviszonyok alapján kell értékelni [Sztv. 46. § (4) bek.], az IFRS szerint ugyanakkor a mérlegkészítés fogalma nem ismert, minden tételt alapvetően a mérleg fordulónapján fennálló értékviszonyok alapján kell értékelni.

Az eltérő értékelési elvek miatt az IFRS és a magyar számviteli törvény közötti beszámolóknak lényeges különbségek lehetnek, ami befolyásolhatja a vállalatok pénzügyi helyzetének és eredményességének értékelését. Fontos, hogy az érdekeltek megfelelően értelmezzék és hasonlítsák össze ezeket az információkat, különösen akkor, ha a vállalatok nemzetközi és hazai szabályozás szerinti beszámolókat is készítenek.

Az IFRS számviteli rendszerre való átállás nemcsak a vállalkozások szintjén jelent kihívást, hanem nemzetgazdasági szinten is, hiszen – a két számviteli rendszer közötti különbségek működésbeli eltéréseiből eredően – szükségessé válik különböző rendelkezések bevezetése – az IFRS-beszámolót készítő vállalkozásokra kiterjedő hatállyal – azon témákban, amelyeket az IFRS-ek nem szabályoznak, ugyanakkor alkalmazásuk megköveteli a hazai jogrendbe történő beillesztésüket.

2.2. Az IFRS-beszámolásra való áttérés adózási vonatkozásai

Az IFRS-ekre való áttérés egyik kiemelt területe annak adóbevételekre gyakorolt, előzetesen pontosan nem számszerűsíthető hatása. Ennek következtében, a költségvetési hatások és kockázatok csökkentése érdekében a hazai adórendszerbe különböző garanciális elemek beépítése vált indokolttá (Bíróné, 2015), mint például a vállalkozások adózási célra történő havi adatszolgáltatása az áttérés első és azt követő adóévében az adószámítás alapjául szolgáló IFRS-ek szerinti adatok alapján. Ennek célja, hogy a potenciális adóbevétel-kiesés elkerülése érdekében történő kockázatokat azonosítani lehessen, és az adóbevételek biztosítása érdekében szükséges szabályozási lépések kellő időben megtörténhessenek (Umenhoffer, 2017).

Amennyiben egy vállalkozás áttér a számviteli törvény szerinti beszámolásról az IFRS-ek szerinti beszámolásra, számolni kell azzal, hogy az első évben jelentős eltérés adódhat a két számviteli rendszer szerinti adófizetési kötelezettsége között („áttéréskori adókülönbözlet”). Ezen különbségek kezelését, a társasági adóalapban való megjelenítésének előírásait a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény szabályozza (Tao. tv. II/A fejezet).

A társasági adó eltérései – amelyek lehetnek állandó vagy időszakos eltérések – az IFRS-beszámolás folyamatos alkalmazása során is jelentkeznek: az adózás előtti eredmény szintjén felmerülő eltérések kezelésére a vállalkozások az IFRS-ek szerinti adózás előtti eredményüket a társaságiadó-törvény által tételesen felsorolt módosító tételekkel korrigálják (Tao. tv. II/A fejezet). A korrekció hasonló ahhoz, ahogyan a számviteli törvény szerint beszámolót készítő adózók adózás előtti eredménye esetében kell eljárni, azzal együtt, hogy nem lehet cél minden – a hazai és az IFRS-szabályozás – különbségének az azonosítása (például az iparűzési adó kezelése), de a jelentős tételeket mindenképpen kezelni szükséges, hogy az IFRS-ek szerint beszámoló vállalkozások és a számviteli törvény szerinti beszámoló vállalkozások adóalapja ne térjen el lényegesen. Fontos megjegyezni, hogy a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) a nemzetgazdasági szintű mutatók számításához alapvetően a társasági adóbevallásban szereplő adatokat használja, ezért a törvényi szintű szabályozás alapvető követelmény.

Az IFRS-előírások szerint összeállított egyedi beszámoló – amelynek megnevezése a standardokban (IAS1) pénzügyi kimutatás – sok esetben, a hazai szabályozás szerint készült éves beszámolóhoz képest, eltérő tartalommal használ alapvető számviteli fogalmakat, illetve számos esetben eltérő az egyes tranzakciók számviteli kezelése is. Különösen igaz ez az adózással, jövedelemadózással kapcsolatos fogalmakra és azok számviteli elszámolására.

Az IFRS pénzügyi kimutatást (beszámolót) készítő vállalkozásnál a társasági adóalap meghatározásánál az IFRS-ek szerinti adózás előtti eredményből kell kiindulni, azt kell korrigálni a Tao. tv.-ben meghatározott adóalap-módosító tételekkel (Tao. tv. II/A fejezet). A korrekciós tételek figyelembevételét követően kapjuk meg az IFRS szerinti módosított adózás előtti eredményt (1. ábra).

1. ábra: Adóalap, adókülönbözetek, halasztott adók

Forrás: IAS12 (saját szerkesztés).

Összehasonlítva a hazai és az IFRS-ek szerinti számos adóalap-módosító tételt és azok kezelését, a legjelentősebb különbség az úgynevezett átmeneti (időszakos) eltérések – halasztott adók – kezelése tekintetében van, de az úgynevezett állandó eltérések is keletkeztethetnek eltérő adóhatásokat.

Időszakos adóeltérést okozhat például az ingatlanok, gépek, berendezések számviteli szerinti és adózási célból számított értékcsökkenése a számviteli és adótörvények szerint alkalmazható különböző leírási kulcsok miatt, azzal együtt, hogy ez az adóeltérés legkésőbb az eszközök könyvekből való kivezetésekor ki fog egyenlítődni. Az állandó eltérések hatásai is folyamatosan megjelennek a kétféle rendszer szerint készült beszámolóban: például az IFRS-beszámolóban az egyes bevétel- vagy költségkategóriák szűkebb tartalmúak, mint a magyar számviteli beszámolóban, ami eltérő adófizetési kötelezettséget eredményezhet.

A számviteli törvényben szereplő egyes – a különböző adónemek adóalapjának meghatározásához szükséges – számviteli kategóriák (például az értékesítés nettó árbevétele, anyagjellegű ráfordítások) mind megnevezésükben, mind tartalmukban eltérhetnek az „IFRS – számviteli kategóriáktól” (IAS1 82–82A. szakasz). Ebből adódóan az egyes IFRS-kategóriák magyar rendszerbeli megfeleltetését el kell végezni, hiszen az adószámításokhoz szükséges adatoknak az IFRS-ek szerint vezetett könyvelésből és analitikából előállíthatóknak kell lenniük.

Jelen tanulmány az IFRS szerinti jövedelemadózási számviteli kezelése, a halasztott adókkal kapcsolatos legfontosabb alkalmazási kérdések felvázolása mellett megpróbálja érzékeltetni a problémás kérdéseket is.

3. Az IFRS sajátos logikája a nyereségadók elszámolása tekintetében

A nyereségadók elszámolásának alapvető kérdése az, hogy hogyan kerüljenek elszámolásra a gazdálkodó pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásában megjelenített eszközök (kötelezettségek) könyv szerinti értéke jövőbeli realizálásának (rendezésének), illetve a pénzügyi kimutatásaiban megjelenített tárgyidőszaki ügyletek és más események elszámolásának adókövetkezményei.

Egy eszköz vagy egy kötelezettség megjelenítésében benne rejlik, hogy a beszámolót készítő gazdálkodó várhatóan realizálni vagy rendezni fogja az eszköz vagy a kötelezettség könyv szerinti értékét. Ha valószínű, hogy ennek a könyv szerinti értéknek a realizálása vagy rendezése magasabb (vagy alacsonyabb) jövőbeli adófizetéseket eredményez, mintha ez a realizálás vagy rendezés nem járna adókövetkezményekkel, akkor a standard megköveteli, hogy a gazdálkodó – néhány kivételtől eltekintve – halasztott adókötelezettséget (adókövetelést) mutasson ki.

Az IFRS-ek (IAS12) megkövetelik a gazdálkodótól a nyereségadók pontos beazonosítását. A nyereségadók tartalmaznak minden olyan belföldi és külföldi adót, amelyeknek alapja az adóköteles nyereség. A standard kizárólag a nyereségadók/jövedelemadók kezelésére vonatkozik. Annak megítélése, hogy egy adó „jövedelemadó-e”, néha a tényeken és a körülményeken alapuló döntést igényel.

Azok az adók, amelyek nem adóköteles nyereségen alapulnak, nem minősülnek jövedelemadónak. Ilyen adók például a forgalmi adók vagy a fogyasztási adók, vagy a munkavállalói juttatások után fizetendő adók, például a munkavállalók bérének százaléka alapján fizetendő társadalombiztosítási adók.

A helyi iparüzési adó vagy az innovációs járulék értelmezhető jövedelem típusú adóként, és a legtöbb vállalat jellemzően így is kezeli ezeket az adókat, de figyelembe kell venni például a vállalat tevékenységét is, azt, hogy mennyire relevánsak ezek az adótípusok a vállalat tevékenységét tekintve.

Láthatjuk tehát, hogy gondos elemzést és mérlegelést igényel a különböző adótípusok azonosítása, azok nyereségadóként való minősítése.

3.1. Az adó alapjának a meghatározása

Egy eszköz adóalapja az az összeg, amely adózási szempontból levonható lesz azokból az adóköteles gazdasági hasznokból, amelyek a gazdálkodóhoz befolyanak az eszköz könyv szerinti értékének realizálásakor. Ha ezek a gazdasági hasznok nem adókötelesek, akkor az eszköz adóalapja megegyezik annak könyv szerinti értékével. Nézzünk meg erre néhány példát az IAS 12. Nyereségadók elszámolása 7. bekezdése alapján:

- Egy gép költsége 100 000 euró. Adózási szempontból a tárgyidőszakban és a megelőző időszakokban 30 000 euró értékcsökkenést vontak le. A fennmaradó költség a jövőbeli időszakokban értékcsökkenésként vagy az elidegenítéskori levonásként számolható el. A gép használatával megtermelt árbevétel adóköteles, illetve a gép elidegenítéséből származó bármely

nyereség is. Az elidegenítésből származó bármely veszteség adózási szempontból levonható. A gép adóalapja 70 000 euró.

- A kamatkövetelés értéke a számviteli nyilvántartásban 100 000 euró. Az ezzel kapcsolatos kamatbevétel a pénzforgalom alapján lesz adóztatva. A kamatkövetelés adóalapja nulla.
- Egy kölcsönkövetelés értéke a számviteli nyilvántartásban 100 000 euró. A kölcsön visszafizetésének nincs hatása az adóalapra. A kölcsön adóalapja 100 000 euró.

Egy kötelezettség adóalapja a kötelezettség könyv szerinti értéke, csökkentve azzal az összeggel, amely adózási szempontból levonható lesz a jövőbeli időszakokban. Az előre megkapott árbevétel esetén az ebből származó kötelezettség adóalapja a könyv szerinti érték, csökkentve azzal az összeggel, amely a jövőbeli időszakokban nem lesz adóköteles. Például (IAS 12. Nyereségadók elszámolása 8. bekezdés):

- A rövid határidőn belül esedékes kötelezettségek tartalmaznak elhatárolt ráfordításokat 1000 euró könyv szerinti értékben. Az ehhez kapcsolódó ráfordítás a pénzforgalom alapján lesz adóztatva. Az elhatárolt ráfordítás adóalapja nulla.
- A rövid határidőn belül esedékes kötelezettségek tartalmaznak elhatárolt bírságokat és büntetéseket 1000 euró könyv szerinti értékben. A bírságok és büntetések összege nem vonható le az adóalapból. Az elhatárolt bírságok és büntetések adóalapja 1000 euró.

3.2. A tényleges adó (aktuális adó) és a halasztott adó levezetésének szemléltetése példákön keresztül

3.2.1. A tényleges adókötelezettségek és tényleges adókövetelések megjelenítése

A tárgyidőszakra és a megelőző időszakokra vonatkozó, meg nem fizetett tényleges adókat kötelezettségként kell megjeleníteni. Ha a tárgyidőszakra és a megelőző időszakokra vonatkozóan már megfizetett összeg meghaladja az ezen időszakokra esedékes összegeket, akkor a többletet eszközként kell megjeleníteni.

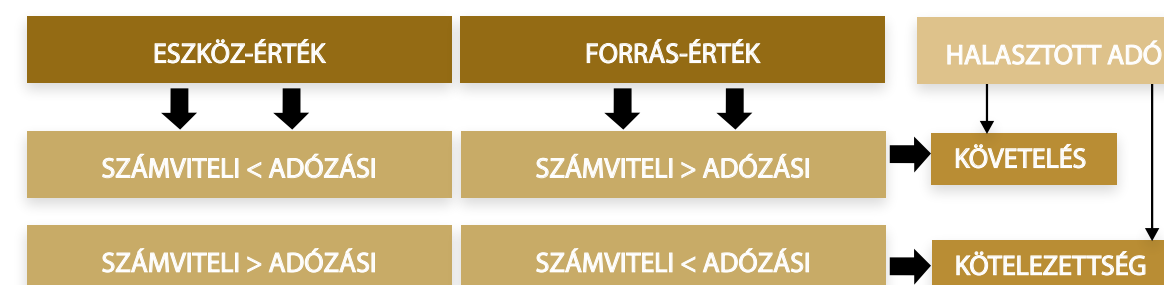
Eszközként kell megjeleníteni az olyan negatív adóalapból fakadó hasznót, amely egy korábbi időszak tényleges adójának a visszatérítésére visszavihető.

Amikor a negatív adóalapot egy korábbi időszak tényleges adójának visszatérítésére használják fel, akkor a gazdálkodó eszközként mutatja ki a hasznót abban az időszakban, amikor a negatív adóalap keletkezik, mivel valószínű, hogy a haszon befolyik a gazdálkodóhoz, és az megbízhatóan mérhető.

3.2.2. A halasztott adókötelezettségek és halasztott adókövetelések megjelenítése

A halasztott adóknak két típusát különböztetjük meg, a halasztott adókötelezettségeket és a halasztott adóköveteléseket, amelyek különböző módszerek segítségével azonosíthatók, kalkulálhatók. A leggyakrabban alkalmazott módszer a mérlegalapú módszer, amikor az eszközök és kötelezettségek számviteli (könyv szerinti) értéke és az adótörvény szerint meghatározott értéke alapján (adóérték) határozzuk meg a halasztott adó típusát (2. ábra).

2. ábra: A halasztott adó azonosítása mérlegalapú módszerrel

Forrás: Greuning et al., 2011, 171. tábla 15. 2. alapján saját szerkesztés.

A vállalkozásoknak tehát kétféle mérleget kell készíteniük: adómérleget és számviteli mérleget, és a két mérleget össze kell vetniük a halasztott adó szempontjából.

A halasztott adókötelezettség/ráfordítás (az aktuális beszámolási időszakban a „meg nem fizetett adó”) a nyereségadónak a következő időszakokban az adóköteles átmeneti különbözeteiből eredően fizetendő összegei. A halasztott adókövetelés/bevétel a nyereségadónak a következő időszakokban visszatérülő összegei a levonható átmeneti különbözeteiből, a fel nem használt negatív adóalapok, illetve a fel nem használt adójóváírások továbbviteléből adóadóan (Greuning et al., 2011).

Nézzük meg először a halasztott adókötelezettségek megjelenítésének standard szerinti előírását (IAS12 12–15. bekezdés).

Minden adóköteles átmeneti különbözetre – bizonyos kivételekkel – halasztott adókötelezettséget kell megjeleníteni. Egy eszköz megjelenítésében benne rejlik az, hogy annak könyv szerinti értéke meg fog térülni olyan gazdasági hasznok formájában, amelyek a gazdálkodóhoz befolyanak a jövőbeli időszakokban. Ha az eszköz könyv szerinti értéke meghaladja annak adóalapját (adóértékét), az adóköteles gazdasági hasznok meg fogják haladni azt az összeget, amely adózási szempontból levonás-ként megengedett lesz. Ez a különbség egy adóköteles átmeneti különbözet, és az ebből keletkező nyereségadónak a jövőbeli időszakokban való megfizetésére vonatkozó kötelezettség egy halasztott adókötelezettség. Amint a gazdálkodó realizálja az eszköz könyv szerinti értékét, az adóköteles átmeneti különbözet visszafordul és a gazdálkodónak adóköteles nyeresége lesz. Ez valószínűsíti azt, hogy gazdasági hasznok fognak kiáramlani a gazdálkodótól adófizetés formájában.

Néhány átmeneti különbség akkor keletkezik, amikor a bevételeket vagy a ráfordításokat a számviteli eredmény az egyik időszakban tartalmazza, míg az adóköteles nyereség egy másik időszakban. Ezeket az átmeneti különbségeket gyakran időbeli eltérésnek nevezik. A következő példák az ilyen típusú átmeneti különbségeket értelmezésére vonatkoznak, amelyek adóköteles átmeneti különbségek, és amelyek halasztott adókötelezettséget eredményeznek.

Vegyük példaként a halasztott adókötelezettségek tipikus példáját, az értékcsökkenési leírás elszámolásához kapcsolódó átmeneti különbség megjelenítését és számviteli kezelését!

Az adóköteles nyereség meghatározásakor elszámolt értékcsökkenés eltérhet a számviteli eredményben elszámolt értékcsökkenéstől. Az átmeneti különbség az eszköz könyv szerinti értéke és adóalapja közötti különbség, amely adóalap az eszköz bekerülési értéke csökkentve azokkal az eszközökkel kapcsolatos levonásokkal, amelyeket az adótörvények előírnak/engedélyeznek a tárgyidőszakra és a múltbeli időszakokra vonatkozó adóköteles nyereség megállapításakor. Adóköteles átmeneti különbség keletkezik, és halasztott adókötelezettséget eredményez, ha adózási szempontból „gyorsított” az értékcsökkenés. (Megjegyzés: ha az értékcsökkenés adózási szempontból lassabb, mint a számviteli értékcsökkenés, akkor levonható átmeneti különbség keletkezik, és az halasztott adókövetelést eredményez.) Nézzünk meg egy egyszerű példát ennek illusztrálására (Szegediné, 2023).

Az egyetlen különbség a gazdálkodó számviteli nyeresége és adóköteles nyeresége között azokból a törvényekből adódik, amelyek megengedik, hogy egy adott típusú, hároméves hasznos élettartamú gép költsége (bekerülési értéke) a vásárlás évében teljes mértékben levonható legyen adózási szempontból. Pénzügyi-számviteli beszámolási célból a gazdálkodó a gép amortizációját (értékcsökkenését) lineáris alapon három év alatt számolja el, nulla maradványértéket állapít meg. A gazdálkodó 2021. január 1-jén 600 eFt-ért vásárolta meg a gépet. Számviteli nyeresége 1000 eFt a 2021–2023. évek mindegyikében. A gazdálkodónak az adóköteles nyeresége 30%-ának megfelelő mértékű jövedelemadót kell fizetnie (Szegediné, 2023).

A gazdálkodó először a tényleges nyereségadót kalkulálja, amelynek levezetését a 2. táblázat mutatja.

2. táblázat: A tényleges nyereségadó kalkulációja					
		2023. év	2022. év	2021. év	Összesen
	Kalkuláció	eFt	eFt	eFt	eFt
Számviteli profit (AEE)		1 000	1 000	1 000	3 000
+ Értékcsökkenési leírás a számvitelben	600 eFt / 3 év	200	200	200	600
- Értékcsökkenési leírás az adójogban		-	-	(600)	(600)
Adózási profit (adóalap)		1 200	1 200	600	3 000
Adórátfordítás	adóalap × 30%	360	360	180	900

Forrás: Szegediné, 2023.

A tényleges nyereségadó kalkulációját követi a beruházás kapcsán keletkezett halasztott adó levezetése, amely a 3. táblázatban látható.

3. táblázat: A halasztott adó kalkulációja				
		2023. év	2022. év	2021. év
	Kalkuláció	eFt	eFt	eFt
Könyv szerinti érték	(600 eFt – 200 eFt ÉCS) / 2021. év (400 eFt – 200 eFt ÉCS) / 2022. év	-	200	400
Adóérték	Nincs, mivel 2021-ben a teljes 600 eFt levonásra került.	-	-	-
Átmeneti különbség		-	200	400
Halasztott adókötelezettség	Átmeneti különbség × 30%	-	60	120
Halasztott adókötelezettség változása	Változás a halasztott adókötelezettség értékében az eszköz élettartama alatt	(60)	(60)	120

Forrás: Szegediné, 2023.

A gazdálkodónak a nyereségadót az átfogó eredménykimutatásban vagy az eredménykimutatásban kell kimutatnia a 4. és 5. táblázatokban foglaltak szerint.

4. táblázat: A tényleges és halasztott adó bemutatása				
		2023. év	2022. év	2021. év
		eFt	eFt	eFt
Tárgyévi tényleges nyereségadó		360	360	180
Halasztott nyereségadó		(60)	(60)	120
Adórátfordítás = tényleges adó + halasztott adó		300	300	300

Forrás: Szegediné, 2023.

5. táblázat: Az eredmény bemutatása				
		2023. év	2022. év	2021. év
	Kalkuláció	eFt	eFt	eFt
Adózás előtti eredmény	számviteli profit	1 000	1 000	1 000
Adórátfordítás	tényleges adó + halasztott adó	(300)	(300)	(300)
Adózás utáni eredmény		700	700	700

Forrás: Szegediné, 2023.

Az átmeneti különbözet ebben a példában a számviteli és adózási célú költségelszámolás (amortizáció) időzítésének eltéréseiből adódik. Az egyik időszakban az eredményben elszámolt költségek (200 eFt évente a 2021–2023. évek között) az adótörvények értelmében egy másik időszak adóköteles bevételében (nyereségben) szerepelnek (600 eFt 2021. évben).

Az átmeneti különbözettel kapcsolatos halasztott adókötelezettség megjelenítésével a gazdálkodó adóköltsege tükrözi a gyorsított adókedvezmény átmeneti jellegét. Ennek megfelelően ebben az egyszerű példában a teljes adóráfordítás (tényleges adóráfordítás + halasztott adóráfordítás) egyenlő 1000 eFt számviteli nyereség $\times$ 30% minden egyes évben a 2021–2023. évek között.

A következő esetpéldák alapján a levonható átmeneti különbözetelek kezelésére vonatkozó IFRS-(IAS12) előírásokat mutatom be.

Minden levonható átmeneti különbözetre halasztott adókövetelést kell megjeleníteni olyan mértékben, amennyiben valószínűsíthető, hogy a jövőben olyan adóköteles nyereség fog rendelkezésre állni, amellyel szemben a levonható átmeneti különbözet felhasználható.

Egy kötelezettség megjelenítésében benne rejlik az, hogy annak könyv szerinti értéke a jövőbeli időszakok során kiegyenlítésre kerül, gazdasági hasznokat megtestesítő erőforrásoknak – a gazdálkodótól történő – kiáramlása formájában. Amikor erőforrások áramlanak ki a gazdálkodótól, lehet, hogy azok összegének egésze vagy egy része a kötelezettség megjelenítését követő későbbi időszak adóköteles nyereségének meghatározásakor kerül levonásra. Ilyen esetekben átmeneti különbözet keletkezik a kötelezettség könyv szerinti értéke és adóalapja között. Ennek megfelelően halasztott adókövetelés keletkezik azon nyereségadó tekintetében, amely a jövőbeli időszakokban realizálható, amikor a kötelezettségnek ezt a részét le lehet vonni az adóköteles nyereség meghatározása során.

Vegyük azt az esetet, hogy egy gazdálkodó 100 *currency unit* (valutaegység, a továbbiakban CU) értékű kötelezettséget mutat ki elhatárolt termékgarancia költségekre. Adózási szempontból a termékgarancia-költségek csak akkor vonhatók le, amikor a gazdálkodó kifizeti a vásárlók részéről felmerült igényeket. Az adókulcs mértéke 25%.

A kötelezettség adóalapja nulla (a 100 CU könyv szerinti érték csökkentve az adózási szempontból jövőbeli időszakokban levonható összeggel). A kötelezettség könyv szerinti értékének rendezésekor a gazdálkodó csökkenteni fogja jövőbeli adóköteles nyereségét 100 CU-val, és ennek következtében 25 CU-val csökkennek a jövőbeli adófizetései (100 CU 25%-a). A 100 CU könyv szerinti érték és a nulla adóalap közötti különbség 100 CU levonható átmeneti különbözeteleket keletkeztet. A gazdálkodó 25 CU halasztott adókövetelést mutat ki (a 100 CU 25%-át) feltéve, hogy valószínűsíthető az, hogy a jövőbeni időszakban elegendő adóköteles nyereséget ér el ahhoz, hogy előnyhöz jusson az adófizetések csökkenéséből.

A halasztott adókövetelések tipikus esete a fel nem használt negatív adóalap és adójóváírás miatt keletkezett adókülönbözetelek (IAS12 34–35. bekezdés).

A fel nem használt negatív adóalapok és fel nem használt adójóváírások halasztott adókövetelést keletkeztetnek. Halasztott adókövetelést kell megjeleníteni a tovább vihető fel nem használt negatív

adóalapokra és a fel nem használt adójóváírásokra olyan mértékig, amennyiben valószínűsíthető, hogy elegendő jövőbeli adóköteles nyereség fog rendelkezésre állni, amellyel szemben a fel nem használt negatív adóalapok és a fel nem használt adójóváírások felhasználhatók.

Ezen halasztott adókövetelések megjelenítésének feltételei ugyanazok, mint a levonható átmeneti különbözetelekből származó halasztott adókövetelés megjelenítésének feltételei. A fel nem használt negatív adóalapok létezése ugyanakkor erős bizonyíték arra nézve, hogy jövőbeli adóköteles nyereség esetleg nem fog rendelkezésre állni. Ezért amennyiben a gazdálkodónak a közelmúltban veszteségei voltak, akkor csak olyan mértékben mutat ki a fel nem használt negatív adóalapokból vagy adójóváírásokból származó halasztott adókövetelést, amennyiben elegendő adóköteles átmeneti különbözete van, vagy más meggyőző bizonyíték van arra nézve, hogy elegendő adóköteles nyeresége lesz, amellyel szemben fel tudja használni a fel nem használt negatív adóalapjait vagy fel nem használt adójóváírásait.

A gazdálkodónak a következő kritériumokat kell figyelembe vennie annak a valószínűségnek a becsléséhez, hogy lesz-e elegendő adóköteles nyeresége, amellyel szemben a fel nem használt negatív adóalapok vagy a fel nem használt adójóváírások felhasználhatók:

- van-e ugyanannál az adóhatóságnál és ugyanarra az adóalanyra vonatkozóan elegendő adóköteles átmeneti különbözete, amely adóköteles összegeket eredményez, amelyekkel szemben a fel nem használt negatív adóalapok és a fel nem használt adójóváírások azok lejáratától előtt felhasználhatók;
- valószínűsíthető-e, hogy lesz adóköteles nyeresége, mielőtt a fel nem használt negatív adóalapok és a fel nem használt adójóváírások lejárnak;
- olyan azonosítható okokból származnak-e a fel nem használt negatív adóalapok, amelyek nem valószínű, hogy megismétlődnek;
- rendelkezésre állnak-e olyan adótervezési lehetőségek, amelyek adóköteles nyereséget hoznak létre abban az időszakban, amelyben a fel nem használt negatív adóalapok vagy a fel nem használt adójóváírások felhasználhatók.

Amennyiben nem valószínű, hogy lesz olyan adóköteles nyereség, amellyel szemben a fel nem használt negatív adóalapok vagy a fel nem használt adójóváírások felhasználhatók, a halasztott adókövetelés nem jeleníthető meg.

3.3. Az adókötelezettségek (adókövetelések) értékelésének előírásai

A tárgyidőszakra és a korábbi időszakokra vonatkozó tényleges adókötelezettségeket (adóköveteléseket) az adóhatóság felé várhatóan fizetendő (vagy az adóhatóságtól várhatóan visszatérülő) értékben kell értékelni.

A halasztott adóköveteléseket és -kötelezettségeket olyan adókulcs használatával kell értékelni, amelyek várhatóan arra az időszakra vonatkoznak, amikor az eszközöket realizálják, vagy a kötele-

zetségeket rendezik, azon adókulcsok (és adótörvények) alapján, amelyeket a beszámolási időszak végéig jogszabályba foglaltak vagy lényegileg jogszabályba foglaltak.

[Megjegyzés: néhány nemzet jogrendszerében (például Oroszország, Szaúd-Arábia, egyes latin-amerikai országok) az adókulcsok (és az adótörvények) kormány általi kihirdetése ugyanazzal a tartalmi hatással van, mint a tényleges jogszabályba foglalás, amely a kihirdetést követően több hónappal később is történhet. Ilyen körülmények között az adóköveteléseket és az adókötelezettségeket a kihirdetett adókulcsok (és adótörvények) alapján állapítják meg.]

Amikor az adóköteles nyereség különböző szintjeihez különböző adókulcsok tartoznak, a halasztott adóköveteléseket és -kötelezettségeket azzal az átlagos adókulccsal értékelik, amely várhatóan vonatkozni fog az adóköteles nyereségre (negatív adóalapra) abban az időszakban, amikor az átmeneti különbözete várhatóan visszafordulnak.

A halasztott adókötelezettségek és a halasztott adókövetelések értékelésének azt az adókövetkezményt kell tükröznie, amely abból a módból származik, amellyel a gazdálkodó a beszámolási időszak végén tervezi az eszközei és a kötelezettségei könyv szerinti értékének realizálását vagy rendezését.

Néhány jogrendszerben (például Egyesült Államok, Németország, Japán) az a mód, ahogy a gazdálkodó realizálja (rendezi) eszközeit (kötelezettségeit), érintheti:

- az alkalmazandó adókulcsot, amikor a gazdálkodó realizálja (rendezi) eszközeinek (kötelezettségeinek) könyv szerinti értékét
- az eszköz (kötelezettség) adóalapját.

Ilyen esetekben olyan adókulcs és adóalap használatával kell értékelni a halasztott adókötelezettséget és halasztott adókövetelést, amely összhangban van a realizálás vagy a rendezés várható módjával. Nézzünk meg erre egy egyszerű példát (IAS12 52. bekezdés)!

Az ingatlanok egy csoportjának könyv szerinti értéke 1000 CU, adóalapja 600 CU. A csoport értékesítésére 20%-os adókulcs vonatkozik, míg más bevételekre az adókulcs mértéke 30%.

A gazdálkodó 80 CU halasztott adókötelezettséget mutat ki (a számviteli érték és az adóérték közötti különbözet – 400 CU — 20%-át), ha várhatóan további használat nélkül értékesíteni fogja az ingatlanokat. Ha viszont megtartja az ingatlancsoportot, akkor 120 CU halasztott adókötelezettséget mutat ki (a 400 CU 30%-át). Ebben az esetben várhatóan a használat során térül majd meg az ingatlanok könyv szerinti értéke.

4. Összefoglalás

Az Európai Unióhoz való csatlakozással, elkezdődött hazánkban a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS-ek) alkalmazása. Először a 2005-től kezdődően a tőzsdén jegyzett vállalkozásoknak konszolidált pénzügyi kimutatásaik kapcsán már kötelezően alkalmazniuk kellett a szabályrendszert, majd ezt követően lépcsőzetesen bővült azon vállalkozások köre, amelyek – a magyar számviteli törvény helyett – az IFRS-ek szerint készítik kötelezően vagy választás alapján pénzügyi kimutatásaikat. Az IFRS-alkalmazás egyik legnagyobb előnye, hogy egy határokon átnyúló egységes szabályrendszer, amely a mai globális világban jelentősen hozzájárul a különböző társaságok összehasonlíthatóságához, és egy ilyen típusú összehasonlíthatóság komoly versenyelőnyt is jelenthet a versenytársakhoz képest.

Az IFRS a magyar számvitel szabályaitól lényegesen eltérő értékelési elveken alapszik. Az eltérő értékelési elvek a jövedelmi adók számviteli és adójogi kezelése tekintetében – a gazdálkodó adóalapjának meghatározása tekintetében – komoly kihívást jelentenek mind a szabályozónak, a törvényalkotónak, mind a beszámolót készítő vállalkozásoknak. A jogalkotásban az egyenlő elbánás elvét érvényesíteni kell, nem élvezhet előnyt egyik gazdálkodó sem pusztán azért, mert az IFRS vagy a magyar számviteli szabályok szerint készíti a beszámolóját.

Az IFRS beszámolásra áttérő vállalkozások körében – az átállás tekintetében – fontos mérlegelési szempont a jövőbeli adóztatás felmérése. Ez alapos adótervezést igényel, mert az átállás akár jelentősebb adózási előnyökkel vagy hátrányokkal is járhat.

A tanulmány a jövedelemadó tekintetében mutat rá azokra a kihívásokra, amelyekkel szembe kell nézniük az IFRS pénzügyi kimutatást készítő vállalkozásoknak, amelyek kezeléséhez – a beszámolási keretelv szakszerű alkalmazásához – rendelkezésre kell állnia a megfelelő apparátusnak és szaktudásnak.

Az tény, hogy az IFRS szerinti beszámolásnak – így a halasztott adók elszámolásának is – több problémás aspektusa is lehet, de alapos mérlegeléssel a buktatók elkerülhetők.

Felhasznált irodalom

- Bíró Zeller, J. (2015). IFRS áttérés az egyedi beszámolók tekintetében. A törvényi szabályozás állása és az áttérési szabályok. Nemzetgazdasági Minisztérium. https://mkvk.hu/bundles/csmssite/mkvk/uploads/userfiles/files/letolthetoanyagok/tagozatok/Pttanyagok/20151104_Birone-ZellerJudit.pdf
- Elek, P. & Lőrincz, L. (2015). Az effektív társasági adókulcs rugalmassága Magyarországon a 2009–2011 közötti adókulcs csökkentés alapján. *Közgazdasági Szemle*, 62(1), 27–47.
- Görlitz, A. & Dobler, M. (2021). Financial accounting for deferred taxes: a systematic review of empirical evidence. *Management Review Quarterly*, 73, 113–165. <https://doi.org/10.1007/s11301-021-00233-w>
- Greuning, H., Scott, D. & Terblanche, S. (2011). International Financial Reporting Standards. A Practical Guide. Sixth Edition, The International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank, Washington. <https://doi.org/10.1596/978-0-8213-8428-2>
- Poterba, J., Rao, N. & Seidman, J. (2007). The Significance and Composition of Deferred Tax Assets and Liabilities. National Bureau of Economic Research. *NBER Working Paper Series*, 12923. <http://www.nber.org/papers/w12923>
- Setyawan, B. (2016). Pengaruh Beban Pajak Tangguhan, Profitabilitas, dan Perencanaan Pajak Terhadap Manajemen Laba (Studi Empiris Pada Perusahaan Manufaktur Sub Sektor Otomotif Dan Komponen Yang Terdaftar Di Bursa Efek Indonesia Periode 2010-2014). *Keberlanjutan*, 1(1), 15–40.
- Szakál, Gy. (2016). Az IFRS 9 várható veszteség alapú értékvesztés elszámolási modelljére való áttérés kihívásai. <https://www.mnb.hu/letoltes/16-02-08-szakal-gyongyver-az-ifrs.pdf>
- Szegediné Lengyel, P. (2023). A nyereségadó számviteli kezelése a KKV IFRS 29. szakasza alapján. *Önadózó*, 35(4), 34–41.
- Umenhoffer, F. (2017). Tudnivalók az IFRS-eket alkalmazók adatszolgáltatásáról. *Adóvilág*, XXI. (6.) 4-22.

Jogszabályok és törvények

1996. évi LXXXI. törvény a társasági adóról és az osztalékadóról. <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=99600081.TV>
2000. évi C. törvény a számvitelről. <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=A0000100.TV>
2013. évi CCXXXVII. törvény a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról. <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=A1300237.TV>
- 1387/2015. (VI. 12.) Korm. határozat a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásáról.
- <https://net.jogtar.hu/getpdf?docid=A15H1387.KOR&targetdate=&printTitle=1387/2015.+%-28VI.+12.%29+Korm.+hat%C3%A1rozat&getdoc=1>

IFRS Foundation, 2018 Use of IFRS Standards around the world. <https://cdn.ifrs.org/-/media/feature/around-the-world/adoption/use-of-ifrs-around-the-world-overview-sept-2018.pdf>

IAS12 Nyereségadó elszámolása, Nemzetközi számviteli standardok, Az Európai Unió Hivatalos Lapja, a Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról. 53–71. eur-lex.europa.eu/legal-content/MT/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008R1126&qid=1690525168427

IAS1 Pénzügyi kimutatások prezentálása, Nemzetközi számviteli standardok, Az Európai Unió Hivatalos Lapja, a Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról. 5–21. eur-lex.europa.eu/legal-content/MT/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008R1126&qid=1690525168427